

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **S. M.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. J. V., advokátom vo V., proti odporcovi **F. M.**, bývajúcemu vo V., zastúpenému JUDr. V. Z., advokátom vo V., **o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši pod sp.zn. 6 C 79/2003, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2008, sp.zn. 12 Co 285/07, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2008, sp.zn. 12 Co 285/07 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd vo Veľkom Krtíši rozsudkom z 11. júna 2007 č.k. 6 C 79/2003-320 určil, že z vecí, ktoré mali navrhovateľka a odporca v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pripadá navrhovateľke 1. mop modrej farby, 0 Sk, 2. žehliaca doska s poťahom sivej farby, 0 Sk, 3. sušiak na prádlo, 50 Sk, 4. televízor značky Goldstar, 200 Sk, 5. kávovar zn. Rowenta, 500 Sk, 6. kuchynský stôl, 50 Sk, 7. kuchynské stoličky, 200 Sk, 8. šijací stroj zn. Veritas, 1 000 Sk, 9. kuchynský robot zn. ETA, 500 Sk, 10. váha s nosnosťou 120 kg, 50 Sk, 11. skrine spáľňové 2 kusy, 1 500 Sk, 12. detská postieľka, 500 Sk, 13. chladnička s mrazničkou Calex, 2 500 Sk, 14. hrncová súprava hnedej farby, 300 Sk, 15. tanierová súprava hnedej farby, 200 Sk, 16. teplovzdušný ventilátor zn. ETA, 100 Sk, 17. svietidlá 2 kusy, 200 Sk, 18. hodiny umelé žltohnedé, 10 Sk, 19. stoličky plastové biele 2 kusy, 200 Sk, 20. steper, 300 Sk, 21. stojanový ventilátor, 50 Sk, 22. automatická práčka Zanussi, 7 000 Sk, 23. trhová hodnota členského podielu družstevného bytu č. X. na ul. N. X. vo V. K., 250 000 Sk, spolu v hodnote 265 410 Sk. Odporcovi prikázal 1. vysávač zn. ETA, 300 Sk,

2. videorekordér Panasonic, 6 000 Sk, 3. mraznička zn. Calex, 500 Sk, 4. jedálenská súprava porcelánová bielej farby, 600 Sk, 5. servírovací stolík drevený, 100 Sk, 6. stojan drevený na kvety 2 kusy, 100 Sk, 7. svietidlá 2 kusy, 100 Sk, 8. hodiny drevené v tvare viacuholníka, 100 Sk, 9. nočné lampy 2 kusy, 100 Sk, 10. nehnuteľnosti vedené na Katastrálnom úrade v Správe katastra V. K. pre obec a k.ú. V. K. na LV č. X. ako parc.č. X., zastavaná plocha o výmere X. m², 110 000 Sk, spolu v hodnote 117 900 Sk. Spoločný dlh účastníkov konania voči P. S. S., a.s. B. vyplývajúci zo zmluvy o medziúvere a S. úvere č. X. zo dňa 1.3.1999 vo výške 104 501 Sk prisúdil odporcovi. Navrhovateľke určil povinnosť zaplatiť odporcovi na vyrovnanie podielu 27 460,80 Sk do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Obom účastníkom uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok 7 666 Sk a každému z účastníkov uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu po 1 000 Sk, všetko na účet okresného súdu. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak po vykonanom dokazovaní, keď zistil, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo dňa 11.7.2001 a účastníci konania sa nedohodli na jeho vypořiadaní.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oboch účastníkov konania rozsudkom z 24. januára 2008 sp.zn. 12 Co 285/07 rozsudok okresného súdu zmenil a určil, že z BSM účastníkov konania pripadajú navrhovateľke veci uvedené tak, ako je to vo výroku súdu prvého stupňa v celkovej hodnote 265 410 Sk, odporcovi pripadajú veci tak ako sú uvedené vo výroku I. stupňového rozhodnutia v celkovej hodnote 327 900 Sk. Spoločný dlh oboch účastníkov konania voči P. S. S., a.s. B. zo zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere č. X. zo dňa 1.3.1999 v celkovej výške 284 402,70 Sk prikázal odporcovi. Navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporcovi na vyrovnanie 110 957 Sk do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň obom účastníkom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu vo Veľkom Krtíši súdny poplatok 17 799 Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov I. stupňového konania. Navrhovateľku zaviazal nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania 19 847,50 Sk do 3 dní na účet advokáta JUDr. V. Z., advokátska kancelária V. K., vedený v S. S., a.s. pobočka V. K. číslo účtu X.. Odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav a aj to, že z masy zaniknutého BSM prisúdil do podielu navrhovateľky veci v celkovej hodnote 265 410 Sk. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja účastníci konania uznali ceny veže SONY Coloseum v sume 4 000 Sk, sedacej súpravy KLÁRA v sume 3 000 Sk a obýpacej steny TÉMA v sume 3 000 Sk, ktoré predal odporca za trvania BSM a zo získanej kúpnej ceny navrhovateľke nič nezaplatil.

Správne tak mala byť suma 10 000 Sk (4 000 Sk + 3 000 Sk + 3 000 Sk) zahrnutá do podielu odporcu. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý správne zahrnul sumu 200 000 Sk získanú z predaja osobného motorového vozidla do masy BSM. Tomuto záveru nepochybne nasvedčujú skutočnosti, že osobné motorové vozidlo bolo kúpené dňa 2.2.2000, čiže za trvania BSM, pričom súd mal preukázať, že finančné prostriedky na kúpu vozidla účastníci konania mali k dispozícii. Dňa 17.12.1999 vložil odporca 180 000 Sk do B. I., ktoré účastníci nadobudli zo zmluvy o medziúvere od P. S. S., a.s. uzavretej 1.3.1999, čomu nasvedčovali svedecké výpovede ručiteľov úveru P. B. a M. S.. Odporca nepoprel, že 17.1.2000 mal 183 300 Sk v B. I., z ktorých dňa 17.1.2000 vybral sumu 143 300 Sk. Kúpna cena vozidla bola 120 000 Sk. Odvolací súd poukázal aj na rozpornú výpoveď svedkyne - matky odporcu, ktorá najskôr tvrdila, že peniaze v sume 120 000 Sk darovala odporcovi, sám odporca tvrdil, že mu darovala 140 000 Sk. V ďalšej časti výpovede tvrdila, že peniaze jej boli vrátené za trvania BSM po predaji auta synom M., pričom svedok M. M. nevidel vrátenie peňazí, čo vyplynulo z jeho svedeckej výpovede. Pri vyhodnotení všetkých dôkazov, najmä svedeckých výpovedí, ale aj listinných dôkazov a časovej postupnosti, ktorá predchádzala tomu, za akých podmienok bolo osobné motorové vozidlo nadobudnuté, odvolací súd zhodne so závermi okresného súdu dospel k záveru, že suma 200 000 Sk získaná odporcom ako kúpna cena za predané osobné motorové vozidlo značky SEAT CORDOBA patrí do masy BSM a preto ju zahrnul do podielu odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa preukázať, že od zániku BSM odporca zaplatil mladomanželskú pôžičku vo výške 4 597 Sk, na základe zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 1.3.1999 zaplatil na stavebnom úvere č. X. od zániku BSM sumu 133 573,90 Sk a na základe zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 14.11.1997 č. X. sumu 41 730,80 Sk. Od zániku BSM spolu zaplatil 179 901,70 Sk (133 573,90 Sk + 41 730,80 Sk + 4 597 Sk). Ku dňu zániku BSM existoval ešte spoločný dlh účastníkov konania voči P. S. S., a.s. B., ktorý vyplýva zo zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere č. X. zo dňa 1.3.1999 v sume 104 501 Sk. Spoločný dlh účastníkov konania predstavoval ku dňu zániku BSM sumu 284 402,70 Sk. Odvolací súd preto ustálil, že účastníci konania nadobudli do BSM majetok v celkovej hodnote 593 310 Sk (prisúdené veci navrhovateľke 265 410 Sk a 327 900 Sk sú prisúdené veci odporcovi 117 900 Sk + 10 000 Sk za predané huteľné veci + 200 000 Sk za predané auto). Z masy BSM odvolací súd odpočítal spoločný dlh účastníkov konania v sume 284 403 Sk po zaokrúhlení a tak zistil čistú hodnotu BSM 308 907 Sk (593 310 Sk - 284 403 Sk). Pri dodržaní zásady zákonného ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka podiel navrhovateľky z čistej hodnoty BSM predstavuje 154 453,50 Sk a taký istý podiel je

odporcov (308 907 - Sk : 2 = 154 453,50 Sk). Navrhovateľka pri vyporiadaní dostala veci za 265 410 Sk, ale má nárok len na podiel 154 453,50 Sk, čiže má o 110 956,50 Sk po zaokrúhlení 110 957 Sk viac ako odporca, ktorú sumu je povinná mu zaplatiť na vyrovnanie zaniknutého BSM. Podiel odporcu je 154 453,50 Sk, k nemu súd pripočítal dlh, ktorý prevzal v sume 284 403 Sk a zistil podiel 438 856,50 Sk, z ktorého odpočítal veci odporcu 327 900 Sk. Tak zistil, že má o 110 956,50 Sk po zaokrúhlení 110 957 Sk menej ako je jeho zákonný nárok z vyporiadaného BSM. O povinnosti účastníkov konania zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa ustanovenia § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, o trovách prvostupňového konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania súd odôvodnil § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorá ho žiadala zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že na strane 92 a strane 99 súdneho spisu sa nachádzajú potvrdenia S. S. a.s. B. z ktorých vyplýva, že zostatok mladomanželskej pôžičky č. X. na meno F. M. a S. M. bol ku dňu 11.7.2001 v sume -16 016 Sk. P. S. S. a.s. B. na strane 99 súdneho spisu vydala potvrdenie, že zostatok k 11.7.2001 pokiaľ sa týka úveru X. je -28 947 Sk. Konto mimoriadneho medziúveru č. X. k stavu 11.7.2001 vykazovalo -300 986,60 Sk a konto stavebného sporenia č. X., ktoré súviselo s kontom mimoriadneho medziúveru č. X. vykazovalo stav k 11.7.2001 vo výške +177.372,80 Sk. Na strane 301 a 308 spisu boli uvedené stavy účtov P. S. S. a.s., z ktorých vyplýva, že 31.8.2001 došlo k vyrovnaní medziúveru nasporenou sumou a k vyrovnaní medziúveru stavebným úverom s tým, že konečná suma na splatenie zostala 121 914,30 Sk. Súdy pri týchto výpočtoch nezohľadnili teda skutočnosti týkajúce sa toho, že účastníci konania mali nasporenú sumu na stavebnom sporení, ktorá bola započítaná na poskytnutý medziúver, kde rozdiel medzi sumou 300 986,60 Sk a sumou 177 372,80 Sk ako nasporenou sumou predstavuje čiastku 123 613,80 Sk a táto suma mala byť zohľadnená ako spoločný dlh účastníkov konania. BSM preto zaťažovali 3 dlhy (123 613,80 Sk + 28 947 Sk + 16 016 Sk) v celkovej sume 168 576,80 a nie sumy 284 402,70 Sk, z ktorej vychádzal pri vyporiadaní BSM odvolací súd. Namietala aj skutočnosť, že súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie na ohodnotenie bytu ako aj garáže nie ku dňu 11.7.2001, ale ku dňu zadania vypracovania znaleckého posudku t.j. 30.7.2006, čím došlo k zvýhodneniu odporcu v tom zmysle, že ceny nehnuteľností za obdobie 5 rokov narástli a teda hodnota bytu bola väčšia v roku 2006 ako v roku 2001. Toto sa týka čiastočne garáže, kde však ceny garáží rástli len nepatrne. Namietala aj rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, kde nebolo zohľadnené

správanie sa odporcu v priebehu konania a jej úspech vo veci. Napadnutý rozsudok krajského súdu považovala za nejasný a nepreskúmateľný aj z dôvodu absencie zoznamu hnutelných vecí, ktoré pripadli jednotlivým účastníkom konania, nesprávneho čísla zmluvy o medziúvere, neuvedenia hodnoty družstevného bytu a vynechania garáže.

Odporca vo svojom vyjadrení navrhol dovolanie navrhovateľky ako neopodstatnené zamietnuť. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu. Pokiaľ dovolateľka poukazovala na čl. listu 301 a 308, kde sa uvádza, že dňa 31.8.2001 došlo k čiastočnému vyrovnaní medziúveru nasporenou sumou 177 372,80 Sk, tak táto suma bola zaplatená po zániku BSM a nepatrí do masy BSM, dôkazom čoho je nepriamo aj skutočnosť, že navrhovateľka ju nikdy v priebehu I. stupňového konania nespomínala. Celá suma patriaca na konto stavebného sporenia tvorila jeho výlučné vlastníctvo, s ktorým on disponoval a ktoré po zániku bolo použité na čiastočné zníženie dlhu. Výpočet odvolacieho súdu preto považoval za správny. Pokiaľ navrhovateľka namietala nesprávne ustálenie hodnoty bytu, bol toho názoru, že táto bola jednoznačne ustálená v súlade so súdnou praxou. Výrok o trovách konania považoval za vecne správny, v súlade s tým, čo navrhovateľka v konaní uplatňovala a rozhodnutím súdu. Za nedôvodnú považoval aj námietku o nevykonateľnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, pretože toto rozhodnutie sa vo výrokovej časti jednoznačne odvoláva na výrok rozsudku sudu prvého stupňa. Poukazoval aj na tú skutočnosť, že pri rešpektovaní ustanovenia § 120 ods. 3 a § 120 ods. 4 O.s.p. nie je možné v dovolacom konaní uplatňovať nesprávne zistenie skutkového stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že toto rozhodnutie treba zrušiť.

Občiansky súdny poriadok umožňuje účastníkovi podať dovolanie len z tých dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p. Dovolanie môže byť podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom

právnom posúdení veci. Dovolací dôvod, ktorým bolo dovolanie odôvodnené, nie je v dovolacom konaní posudzovaný podľa toho, ako bol označený, ale predovšetkým podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uvedenými dovolacími dôvodmi, vrátane ich obsahového vymedzenia. Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p., ako je tomu v prejednávanej veci. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka ide o prípad, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi účastníkmi konania, kedy dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 242 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Dovolací súd sa pritom obligatórne zaoberá len vadami konania vymedzenými v § 237 O.s.p. a inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1 O.s.p.).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené procesné vady neboli v dovolaní tvrdené a v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Povinnosť dovolacieho súdu skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní zaťaženom procesnou vadou, nie je daná len vo vzťahu k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p., ale tiež vo vzťahu k procesným vadám inej závažnej povahy (tzv. iným vadám), pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť; jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Zo spisu vyplýva, že

v odvolacom konaní došlo k vade uvedenej povahy. Súd prvého stupňa totiž, vychádzajúc z výsledkov ním vykonaného dokazovania, založil svoje rozhodnutie aj na zistení skutkovej povahy, že odporca zaplatil celkovo na dlhoch čiastku 179 901,70 Sk, z čoho polovica predstavuje 89 950,85 Sk, ktorú čiastku bola povinná zaplatiť navrhovateľka. Odvolací súd ale zaujal odlišné skutkové závery než súd prvého stupňa a bez dokazovania (doplnenia alebo zopakovania) vychádzal z toho, že okrem sumy 179 901,70 Sk ku dňu zániku BSM existoval ešte aj spoločný dlh účastníkov konania voči P. S. S., a.s. B., ktorý vyplýva zo zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere č. X. zo dňa 1.3.1999 v sume 104 501 Sk. Podľa záverov krajského súdu spoločný dlh účastníkov konania predstavoval ku dňu zániku BSM 284 402,70 Sk, ku ktorému vykonal vyporiadanie. Odvolací súd si dostatočne neuvedomil, že ak nie sú skutkové zistenia súdu prvého stupňa správne, treba v odvolacom konaní dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakovať (§ 213 ods. 2 O.s.p.). Zo zápisnice z pojednávania pred odvolacím súdom 24. januára 2007 (č.l. 374 spisu) vyplýva, že odvolací súd dokazovanie v uvedenom zmysle nezopakoval a ani nedoplnil. Zopakovaním dokazovania v potrebnom rozsahu nie je ani oboznámenie rozsudku súdu prvého stupňa, ale ani vyjadrenie sa jednotlivých účastníkov konania (ich zástupcov) k veci na odvolacom pojednávaní. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolací súd si v prejednávanej veci nezadovážil rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p., a v dôsledku toho zaťažil konanie procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rozdielne tvrdenia účastníkov konania, týkajúce sa konta stavebného sporenia súvisiaceho s kontom mimoriadneho medziúveru č. X., jeho výšky, tvorby a použitia, ako aj presného číselného označenia jednotlivých úverov účastníkov konania.

Navrhovateľka ako dovolací dôvod uplatnila aj to, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Úlohou dovolacieho súdu v prípade dovolania, ktoré je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci, je preskúmať, či odvolací súd na zistený skutkový stav použil správny predpis a či ho aj správne interpretoval. Predmetom súdneho posudzovania môžu byť len právne otázky, lebo na riešenie skutkových otázok dovolací súd nie je oprávnený ani vybavený procesnými prostriedkami (§ 243a ods. 2, veta druhá O.s.p.).

Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka (viď § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov – bývalých manželov. Pre vyporiadanie je preto podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku.

Pri oceňovaní (hnuteľných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď napr. R 42/1972). V konaní o vyporiadanie BSM manželov – bývalých spoločných nájomcov družstevného bytu a spoločných členov bytového družstva, ktorého súčasťou je i hodnota členského podielu, sa vychádza zo stavu v dobe zániku spoločného členstva rozvedených manželov v družstve, pri určovaní výšky tejto hodnoty ale treba vychádzať z cenových pomerov, ktoré zodpovedajú dobe vyporiadania.

V prejednávanej veci sa sudy týmito zásadami dôsledne neriadili.

Súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd, ktorý vo veci rozhodoval dňa 24. januára 2008, pri vyporiadaní BSM vychádzali z ceny členského podielu v bytovom družstve zodpovedajúcej dňu spracovania posudku t.j. 30.7.2006 (viď bod I.4. znaleckého posudku Ing. arch. A. V. nachádzajúci sa na č.l. 238 spisu), a nie z ceny aktuálnej v čase vyporiadania, a preto ich závery spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. So zreteľom na to, že všeobecná hodnota členského podielu sa určuje ako cena, ktorú by bolo možné dosiahnuť za prevod členského podielu v danom mieste a čase, a tiež na to, že vzťah ponuky a dopytu nie je ustálený, predstavuje 1,5 ročný časový odstup medzi zistením ceny a rozhodnutím o vyporiadaní BSM dôvod, pre ktorý nemôže byť rozhodnutie odvolacieho súdu správne. Uvedené nesprávne právne posúdenie veci sa týka aj garáže účastníkov, ktorá bola predmetom vyporiadania BSM so stanovením jej hodnoty v zmysle záverov znaleckého posudku Ing. arch. A. V. (č.l. 265 spisu).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci, a je teda daný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle § 243b ods. 2 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. marca 2009

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková

